

iz cikla DEUS – Galaktični Deus IV, 2013, akril na platno, 209 cm x 209 cm

iz cikla DEUS – Galaktični Deus III, 2011, akril na platno, 209 cm x 209 cm

Vas in vaše prijatelje prijazno vabimo na odprtje razstave
akad. slikarja prof. Darka Slavca

v soboto, 29. junija, ob 20. uri
v cerkvi Device Marije v Bovcu.

URNIK

Četrtek in nedelja od 19h do 21h
Ogled razstave izven urnika po dogovoru
na tel. +386 (0)31 643 147.

<http://www.artis.si/ArsLoci/DarkoSlavec/DarkoSlavec.html>

Organizatorji razstave:
Društvo ARS Bovec, Monika Ivančič Fajfar in Darko Slavec.

ARS LOCI. UMETNOST V PROSTORU SVETEGA.

DARKO SLAVEC: DEUS

CERKEV DEVICE MARIJE, BOVEC

29. 6. 2013–31. 8. 2013

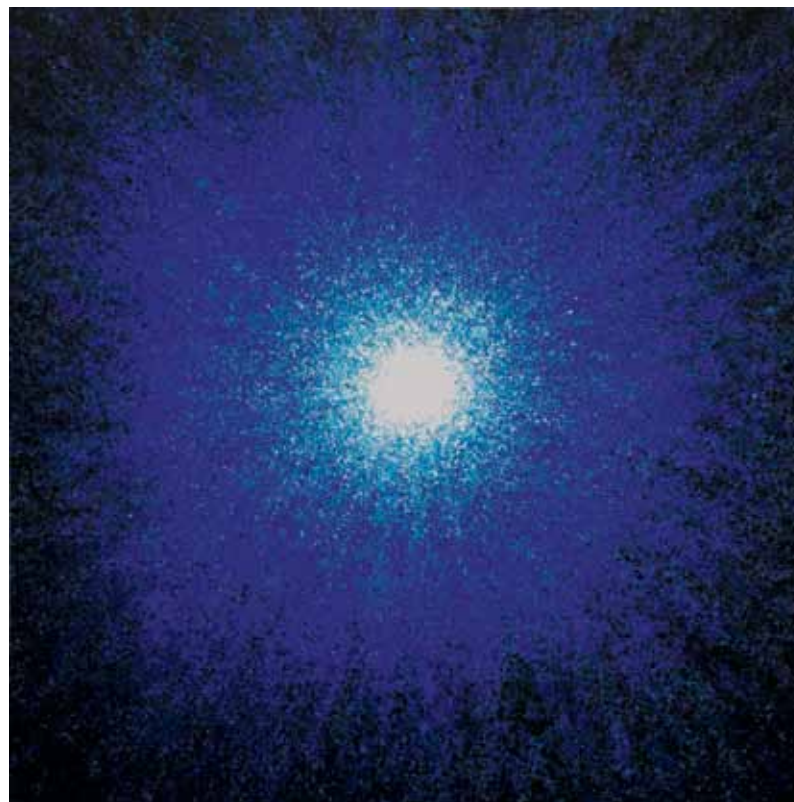
DARKO SLAVEC: DEUS

Dvanajst izbranih slik iz ciklusa Deus stopa v dialog z ambientom cerkve Device Marije. Belina sten cerkvene ladje, mistična svetloba, ki v prostor prodira skozi barvna okna, ter pisano ornamentiran lesen strop poudarjajo izrazite barve Slavčevih slik. Kvadraten format slikarskih platen se sklada z geometrijsko stropno poslikavo, tlakom v vzorcu šahovnice in kubično zasnovno arhitekturnega volumna. Število 12 ikonografsko dopolnjuje in nadgrajuje to shemo z vsebinskimi poudarki: dvanajst je zmnožek števila štiri in tri – štirica določa kvadrat in v ikonografiji števil simbolizira človeka in zemljo, trojica je število Boga. Število dvanajst je eno od števil popolnosti, celovitosti in cikličnosti narave.

Darko Slavec v procesu slikanja raziskuje naravno vedenje barve in tako univerzalni zakon narave uteleša na slikarski način. Barvne pigmente dojema kot atome vesolja ali celice organizma, najmanjše delce, ki gradijo kozmos slike. Vsak pigment ima specifične lastnosti, ki pogojujejo njegovo vedenje: nekateri so samozavestni, bahavi in agresivni, drugi se teže branijo in se hitreje zlijejo s prvimi. Prav tako so različno težki in gibljivi, različno žarijo in se sušijo različno dolgo časa. Življenje pigmentov se podreja zakonom narave in je podobno življenju ljudi in družb, zato je z njimi mogoče ponazoriti vesoljni prostor. Avtor v ospredje postavi princip samopodobnosti: v najmanjšem delčku so vsi elementi celote. Navidezen kaos prelivajočih se barv in odtenkov je tako neskončno urejen.

Idealnega zlivanja barv druge v drugo ne bi bilo mogoče doseči s čopičem, zato slike nastajajo v tehniki kapljanja barve, ki je izredno natančno in nadzorovano in ne dopušča niti najmanjše napake. Že drobna površnost bi lahko uničila žarenje pigmenta, živost barv in življenje slike. Pri prelivanju barv nastajajo ritmični organski vzorci brez ravnih robov. Enakomerno gibanje se včasih stopnjuje, drugič pojenjuje, se obrača navzven ali navznoter, pogosto pa se širi sočasno na vse strani. Ekscentrično žarenje ponazarja osvajanje prostora, neskončno razdajanje in porajajoče se življenje. Postavitev v cerkveni prostor poudari duhovno vsebino slik. Moč svetlobe se stopnjuje, ko se človek pomika od vhoda v cerkev proti oltarju. Oltar je namreč obrnjen na vzhod, proti svetlobi in proti rojstvu sonca. Temno jedro na nekaterih slikah ponazarja Skrivnost, ki počiva v centru vsega. Statično središče kompozicije pomeni točko večnosti, nespremenljivosti, stalnosti in večnega izvira svetlobe, nenehno gibanje na obrobju pa govori o spreminjanju, nepredvidljivosti in minljivosti.

Princip nenehnega kroženja se zgleduje po prvobitnem kroženju vesolij in galaksij. Gibanje barv, ki je zamrznjeno v trenutku, utelesi časovno komponento preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Žarki, ki se raztezajo iz centra proti obrobju, delijo kompozicije na šest- ali osem kotnike in tako ustvarjajo povezanost krožnega središča s kvadratnim okvirom. Naslikani sistemi so navidez strogo simetrični, a podroben pogled razkrije številne regijske posebnosti.

Iz cikla DEUS – Zvezdni Deus IV, 2013, akril na platno, 209 cm x 209 cm

Najpomembnejši slikarski izziv je za Darka Slavca iskanje edinstvene sevnosti barve. Platna navadno vsebujejo tri primarne in tri sekundarne barve. Ponekod Slavec dodaja še zlato in srebrno. Žlahtni kovinski lesk, ki odbija zunanjo svetlobo, v platna vnaša mistični pridih, videz dragocenosti ter, do neke mere, tudi dekorativnost. Na posameznem platnu prevladuje ena barva, a so v njej vselej vsi drugi odtenki. Različne barve in obsegi naslikanih sonc se ujemajo z njihovimi življenjskimi dobami: modra zvezda je mlado sonce, ki nato zraste v orjaško rdeče sonce, na koncu pa se sončev plašč razblini v prostor, jedro pa se skrči v svetlo, pritlikavo nevronske zvezdo.

Darko Slavec vsebinski motiv in njegovo slikarsko interpretacijo tako združi v neločljivo celoto. Odnos med snovjo barvnega pigmenta in nesnovnim žarenjem barve lahko razumemo kot odnos med materialnim in duhovnim. Dvanajst platen velikih formatov cerkev Device Marije napolnjuje z absolutno veličino barve in svetlobe. Začasna celostna umetnina je zaznamovana z abstraktno dimenzijo in zato presega katoliško ikonografijo. Nastaja univerzalen prostor za razmislek in občutenje, za molitev in meditacijo, za doživljanje cerkvenega prostora, umetniških del in samega sebe.